Категорія справи № **796/111/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **22.05.2018.** Оприлюднено: **24.05.2018.**
Дата набрання законної сили: **21.06.2018**

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

Апеляційне провадження Доповідач - Ратнікова В.М.

№ 2-к/796/37/2018

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

м. Київ Справа № 796/111/2018

21 травня 2018 року Апеляційний суд м. Києва у складі судді судової палати з розгляду цивільних справ:

головуючого судді: - РатніковоїВ.М.

при секретарі - Куркіній І.В.

розглянувши в порядку письмового провадження заяву Публічного акціонерного товариства «Центренерго» про визнання і надання дозволу на добровільне виконання остаточного рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів, прийнятого Лондонським міжнародним третейським судом 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні № 163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGY TRADING S.A., -

в с т а н о в и л а :

04 травня 2018 року представник Публічного акціонерного товариства «Центренерго» член дирекції (директор) Громко Ярослав Андрійович звернувся до Апеляційного суду міста Києва з заявою про визнання і надання дозволу на добровільне виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів, в якій просив визнати та надати дозвіл на добровільне виконання остаточного рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08 квітня 2018 року щодо компенсації витрат.

Заяву обґрунтовував тим, що 08 квітня 2018 року Лондонським міжнародним третейським судом в арбітражному провадженні № 163423 прийнято остаточне рішення щодо компенсації витрат, відповідно до якого Публічне акціонерне товариство «Центренерго» має сплатити на користь MERCURIA ENERGYTRADING S.A. витрати відповідача на правничу допомогу в сумі 325 000 фундів стерлінгів та його арбітражні витрати у сумі 71 235, 89 фунтів стерлінгів.

Вказав, що остаточне рішення щодо компенсації витрат, отримано 26 квітня 2018 року, що підтверджується листом ТОВ «Авеллум Партнерс», яке здійснювало представництво інтересів Публічного акціонерного товариства «Центренерго» у LCIAв арбітражному провадженні № 163423 та актом приймання-передачі документів від 26 квітня 2018 року.

Також зазначив, що має намір добровільно виконати вищевказане остаточне рішення щодо компенсації витрат LCIA від 08 квітня 2018 року.

За наведених обставин просив визнати та надати дозвіл на добровільне виконання остаточного рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08.04.2018 року щодо компенсації витрат.

Вивчивши матеріали справи та доводи заяви, вважаю, що заява підлягає задоволенню, з наступних підстав.

Судом встановлено, що 08 квітня 2018 року Лондонським міжнародним третейським судом в арбітражному провадженні № 163423 прийнято остаточне рішення щодо компенсації витрат, відповідно до якого Публічне акціонерне товариство «Центренерго» має сплатити на користь MERCURIAENERGY TRADINGS.A. витрати відповідача на правничу допомогу в сумі 32 5000 фундів стерлінгів та його арбітражні витрати у сумі 71 235, 89 фунтів стерлінгів та відсотки у розмірі 1, 5 відсотків річних з дати винесення цього рішення на всі витрати, що підлягають сплаті за цим рішенням.

10 квітня 2018 року завірену копію рішення МКАС від 08 квітня 2018 року, надіслано для кожної із сторін електронним листом.

Згідно з ч.3 ст.475 ЦПК України, заява про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу подається до апеляційного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, протягом трьох років з дня прийняття рішення міжнародним комерційним арбітражем.

Відповідно до ч. 6 ст. 147 Закону України «Про судоустрій та статус суддів», у разі ліквідації суду, що здійснює правосуддя на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (відповідних адміністративно-територіальних одиниць), та утворення нового суду, який забезпечує здійснення правосуддя на цій території, суд, що ліквідується, припиняє здійснення правосуддя з дня опублікування в газеті "Голос України" повідомлення голови новоутвореного суду про початок роботи новоутвореного суду.

Згідно п. 3 Розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій та статус суддів», апеляційні суди, утворені до набрання чинності цим Законом, продовжують здійснювати свої повноваження до утворення апеляційних судів у відповідних апеляційних округах. Такі апеляційні суди у відповідних апеляційних округах мають бути утворені та розпочати здійснювати правосуддя не пізніше трьох років з дня набрання чинності цим Законом.

Відповідно до п. 8 Розділу XIII «Перехідні положення» ЦПК України в редакції Закону України № 2147 - VIII від 03 жовтня 2017 року, до утворення апеляційних судів в апеляційних округах їхні повноваження здійснюють апеляційні суди, у межах територіальної юрисдикції яких перебуває місцевий суд, який ухвалив судове рішення, що оскаржується.

Вивчивши заяву разом з доданими до неї матеріалами, суд дійшов висновку про те, що заяву слід задовольнити з наступних підстав.

Судом встановлено, що між Публічним акціонерним товариством «Центренерго»(покупцем) та MERCURIA ENERGYTRADING S.A(продавець) 28.09.2015 року укладено Контракт №111/41 (а.с. 27-34).

Відповідно до п.1.1. Контракту, продавець зобов"язується продати і поставити покупцю вугілля, описане в Специфікаціях до цього контракту, а покупець зобов"язується купити товар на нижче вказаних умовах.

В п.8 Контракту міститься Арбітражне застереження, відповідно до якого усі спори, розбіжності чи вимоги, які виникають по даному Контракту чи у зв"язку з ним, в тому числі, що стосуються його тлумачення, виконання, розірвання, визнання його недійсним, підлягають вирішенню в Лондонському суді міжнародного арбітражу у відповідності з правилами LCIA в Міжнародному комерційному арбітражному суді при Торгово-Промисловій палаті Великобританії у відповідності з його регламентом. Правом, що регулює даний контракт, є матеріальне право Англії і Уельса. Кількість арбітрів-три. Місце проведення арбітражного суда м. Лондон, Англія.

Пункт 8.7 Контракту визначає, що сторони тим самим погоджуються, що рішення арбітрів буде вважатися остаточним і обов"язковим для сторін в любій належній юрисдикції, без забезпечення і здійснення любого додаткового судового рішення чи процедури. Сторони погоджуються, що сторона, яка програла, повинна також нести і своєчасно оплачувати любі і всі належні судові витрати, понесені перемігшою стороною.

20 жовтня 2017 року Лондонський міжнародний арбітражний суд видав часткове остаточне арбітражне рішення, яке відхиляє позовні вимоги позивача та залишає за собою право винести додаткове рішення (декілька рішень), які можуть бути необхідними для врегулювання суперечностей між сторонами в цій справі (включаючи, але не обмежуючись, відшкодуванням витрат). Копія часткового остаточного арбітражного рішення була надіслана сторонам 24 жовтня 2018 року кур"єром та електронною поштою.

12 січня 2018 року представник відповідача MERCURIA ENERGYTRADINGS.A подав до суду заяву з проханням про прийняття додаткового рішення щодо прав відповідача на отримання компенсації його витрат в арбітражі та суми такої компенсації, яку позивач зобов"язаний йому сплатити.

08 квітня 2018 року Лондонський міжнародний третейський суд в арбітражному провадженні № 163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGYTRADINGS.A прийняв рішення, яким позивач сплачує витрати відповідача на правничу допомогу в сумі 325 000 фунтів стерлінгів, сума належна до негайної оплати.

Позивач сплачує відповідачеві його арбітражні витрати у сумі 71 235, 89 фунтів стерлінгів, сума належна до негайної оплати.

Позивач сплачує відповідачу відсотки у розмірі 1,5 % річних з дати цього рішення на всі витрати, що підлягають сплаті за цим рішенням.

Рішення прийнято у складі трьох арбітрів: ДжеймсаДрейка К, Марка Білі та Джонатана Вуда, як і визначено п. 8 Контракту.

Рішення вступило в законну силу, є остаточним і підлягає негайному виконанню.

Статтею 81 Закону України "Про міжнародне приватне право" передбачено, що в Україні можуть бути визнані та виконані рішення іноземних судів у справах, що виникають з цивільних, трудових, сімейних та господарських правовідносин, вироки іноземних судів у кримінальних провадженнях у частині, що стосується відшкодування шкоди та заподіяних збитків, а також рішення іноземних арбітражів та інших органів іноземних держав, до компетенції яких належить розгляд цивільних і господарських справ, що набрали законної сили.

Згідно з ч.1 ст.82 Закону України "Про міжнародне приватне право" визнання та виконання рішень, визначених у статті 81 цього Закону, здійснюється у порядку, встановленому законом України.

Відповідно до ч.1 ст.35 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж", арбітражне рішення, незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається обов'язковим і при поданні до компетентного суду письмового клопотання виконується з урахуванням положень цієї статті та статті 36.

Порядок розгляду і вирішення заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначені в Главі 3 Розділу IX ЦПК України "Визнання та

виконання рішень іноземних судів, міжнародних комерційних арбітражів в Україні, надання дозволу на примусове виконання рішень третейських судів".

Відповідно до положень ч.1 ст. 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше (ч.2 ст.474).

Згідно ст. 480 ЦПК України, заява про визнання і надання дозволу на добровільне виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів подається до суду боржником в порядку та відповідно до вимог, встановлених статтями 474-476 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

Заява може бути подана щодо добровільного виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу лише в повному обсязі, а якщо рішення винесене проти декількох боржників - в частині, що стосується боржника, який подає заяву. У разі недотримання цих вимог суд повертає таку заяву без розгляду.

Заява про надання дозволу на добровільне виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу розглядається суддею одноособово протягом десяти днів з дня надходження до суду заяви про надання дозволу на добровільне виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу в судовому засіданні без повідомлення учасників арбітражного розгляду.

Крім того, визнання та виконання арбітражних рішень регулюється також Конвенцією про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк) (далі - Конвенція), яка набрала чинності для України з 8 січня 1961 року.

Нью-Йоркська конвенція встановлює, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень, на умовах, викладених у нижченаведених статтях Конвенції.

Статтею 4 Конвенції передбачено, що для визнання і приведення у виконання рішення іноземного арбітражного суду сторона, яка просить про таке визнання і виконання, при подачі відповідного прохання надає: а) належним чином засвідчений оригінал арбітражного рішення або належним чином завірену копію такого; б) оригінал арбітражної угоди або її належним чином засвідчену копію. Якщо арбітражне рішення або угода викладені не офіційною мовою тієї країни, де порушене клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, також надається переклад цих документів на офіційну мову. Переклад засвідчується офіційним чи присяжним перекладачем чи дипломатичною або консульською установою.

Як вбачається з матеріалів справи, при зверненні у травні 2018 року до суду із заявою про визнання та надання дозволу на добровільне виконання рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні № 163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGYTRADINGS.AMKAC ПАТ " Центренерго" дотрималося, визначеного в ст.475 ЦПК України трирічного строку на подання заяви про визнання та надання дозволу на виконання вказаного рішення.

З матеріалів справи також вбачається, що до заяви боржником долучено документи у відповідності до переліку, визначеного статтею 4 Конвенції, що узгоджуються з положеннями ст. 476 ЦПК України та ст. 36 закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж", а саме: нотаріально засвідчена копія арбітражного рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні №163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIAENERGYTRADINGS.A; нотаріально засвідчену копію арбітражної угоди (Контракту № 111/41 від 28.09.2015 року, укладеного між ПАТ " Центренерго та Компанією MERCURIAENERGYTRADINGS.A.

До заяви про визнання та надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу також долучено офіційні (нотаріально засвідчені) переклади вищевказаних документів на українську (російську) мову.

З викладеного вбачається, що при зверненні до суду з заявою про визнання та надання дозволу на добровільне виконання рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні № 163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIAENERGYTRADINGS.Абуло дотримано вимог процесуального закону України щодо строків звернення із заявою та вимог Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року і ЦПК України щодо переліку документів, які повинні подаватися одночасно з такою заявою.

Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, презюмуючи обов'язковість арбітражного рішення, передбачає вичерпний, що не підлягає розширеному тлумаченню, перелік підстав, за яких компетентний суд може відмовити у визнанні та виконанні арбітражного рішення.

Згідно з ст.5 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, у визнанні і приведенні у виконання арбітражного рішення може бути відмовлено на прохання тієї сторони, проти якої воно спрямовано, лише у разі, якщо ця сторона надасть компетентній владі за місцем порушеного клопотання про визнання і приведення рішення у виконання докази того, що: а) сторони в арбітражній угоді, за принципами застосовуваного до них закону, в будь-якій мірі були недієздатними або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а за відсутності вказівки про таке підпорядкування, згідно із законом країни, де рішення було винесено, або б) сторона, проти якої винесено рішення, не була належним чином повідомлена про призначення арбітра або про арбітражний розгляд або з інших причин не могла подати свої пояснення, або с) вказане рішення винесено у спорі, не передбаченому або не підпадаючому під дію положень арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, або містить висновки з питань, що виходять за межі арбітражної угоди або арбітражного застереження в договорі, з тим, однак, що у разі, якщо висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або застереженням, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою або застереженням, то та частина арбітражного рішення, яка містить висновки з питань, охоплених арбітражною угодою або арбітражним застереженням в договорі, може бути визнана і виконана, або д) склад арбітражного органу або арбітражний процес не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї країни, де мав місце арбітраж, або е) рішення ще не стало остаточним для сторін або було скасовано або призупинено його виконання компетентною владою країни, де воно було винесено, або країни, закон якої застосовувався. У визнанні та приведенні у виконання арбітражного рішення може бути також відмовлено, якщо компетентна влада країни, в якій порушується клопотання про визнання і приведення у виконання рішення, дійде висновку, що: а) об'єк спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законами цієї країни, або б) визнання і приведення у виконання цього рішення суперечать публічному порядку цієї країни.

Стаття 36 Закону України "Про міжнародний комерційний арбітраж" також передбачає, що у визнанні або у виконанні арбітражного рішення, незалежно від того, в якій державі воно було винесено, може бути відмовлено лише: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть компетентному суду, у якого просить визнання або виконання, доказ того, що: - одна із сторін в арбітражній угоді, зазначеній у статті 7, була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або - сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або - рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте, якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або - склад третейського суду або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав

місце арбітраж; або - рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: - об'єкт спору не може бути предметом арбітражного розгляду за законодавством України; або - визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Аналогічний наведеному перелік підстав для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу визначено в ст.478 ЦПК України.

Відповідно до вищенаведених правових норм, обов'язок доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти заяви.

За відсутності підстав, визначених у пункті 2 частини першої статті 478 цього Кодексу, у відповідності до частин 1, 6 ст. 479 ЦПК України, за результатами розгляду заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, суд постановляє ухвалу про визнання і надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу за правилами, встановленими цим Кодексом для ухвалення рішення.

З огляду на те, що судом не встановлено підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на добровільне виконання остаточного рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів, прийнятого Лондонським міжнародним третейським судом 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні №163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGY TRADINGS.A., суд вважає, що заява Публічного акціонерного товариства «Центренерго» про визнання та надання дозволу на виконання даного рішення підлягає задоволенню.

Керуючись ст. 474-482 ЦПК України, ст.1, 35-36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», суд -

у х в а л и в :

Заяву Публічного акціонерного товариства «Центренерго» про визнання і надання дозволу на добровільне виконання остаточного рішення міжнародного комерційного арбітражу про стягнення грошових коштів, прийнятого Лондонським міжнародним третейським судом 08 квітня 2018 року в арбітражному провадженні №163423 за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGYTRADINGS.A. - задовольнити.

Визнати і надати дозвіл на добровільне виконання остаточного рішення Лондонського міжнародного третейського суду від 08 квітня 2018 року у справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Центренерго» до MERCURIA ENERGYTRADINGS.A, яким позивач Публічне акціонерне товариство " Центренерго" (код ЄДРПОУ 22927045, інд. податковий № 229270426656, місцезнаходження: м.Київ, 03022, вул. Козацька, 120/4) сплачує витрати відповідача MERCURIAENERGYTRADINGS.A(зареєстрована в Швейцарії за адресою: 50 rue du Rhone, 1204 Женева) правничу допомогу в сумі 325 000 фунтів стерлінгів, сума належна до негайної оплати. Позивач сплачує відповідачеві його арбітражні витрати у сумі 71 235, 89 фунтів стерлінгів, сума належна до негайної оплати. Позивач сплачує відповідачу відсотки у розмірі 1,5 % річних з дати цього рішення на всі витрати, що підлягають сплаті за цим рішенням.

Ухвала суду може бути оскаржена до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня проголошення шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до цього суду.

Ухвала суду, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження.

Повний текст ухвали складено 21 травня 2018 року

Суддя: